

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0207

Urlop macierzyński

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie urlopu macierzyńskiego (2015/2655(RSP))

(2016/C 353/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 8 i 294 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając dyrektywę Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią ⁽¹⁾ (dyrektywa w sprawie urlopu macierzyńskiego),
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę w sprawie urlopu macierzyńskiego (COM(2008)0637),
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu dnia 20 października 2010 r. w perspektywie przyjęcia dyrektywy 2011/.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę w sprawie urlopu macierzyńskiego ⁽²⁾,
 - uwzględniając wielokrotne oświadczenia Parlamentu na ten temat, w tym rezolucję z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie postępów w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2013 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁴⁾ i przyszłe porozumienie na ten sam temat,
 - uwzględniając pytania do Rady i Komisji w sprawie urlopu macierzyńskiego (O-000049/2015 – B8-0119/2015 i O-000050/2015 – B8-0120/2015),
 - uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 kwietnia 2015 r. dotyczący między innymi prawa Komisji do wycofania projektu (sprawa C-409/13),
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zasada równego traktowania kobiet i mężczyzn zakłada brak jakiegokolwiek dyskryminacji, pośredniej lub bezpośredniej, również dyskryminacji związanej z macierzyństwem, ojcostwem oraz wypełnianiem obowiązków rodzinnych;
- B. mając na uwadze, że strategia „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu obejmuje ambitne cele, takie jak wskaźnik zatrudnienia na poziomie 75 % czy zmniejszenie liczby osób dotkniętych lub zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 milionów do 2020 r.;
- C. mając na uwadze, że więcej kobiet niż mężczyzn żyje w ubóstwie i warunkach wykluczenia społecznego, zwłaszcza kobiety starsze, których poziom emerytury jest średnio o 39 % niższy od poziomu emerytur mężczyzn, oraz samotne matki; mając na uwadze, że kobiety częściej niż mężczyźni pracują w niepełnym wymiarze czasu pracy, na umowy na czas określony lub umowy tymczasowe, oraz mając na uwadze, że ubóstwo kobiet spowodowane jest w dużej mierze małymi gwarancjami zatrudnienia;
- D. mając na uwadze, że kryzys pogłębia tendencję spadkową wskaźnika urodzeń w UE, ponieważ bezrobocie, niepewne warunki zatrudnienia, niepewność co do przyszłości i sytuacja gospodarcza skłaniają pary, zwłaszcza młodsze kobiety, do odkładania decyzji o posiadaniu dzieci, co dodatkowo nasila proces starzenia się społeczeństwa w UE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 163.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0050.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

Środa, 20 maja 2015 r.

- E. mając na uwadze, że kobiety poświęcają tygodniowo trzy razy więcej czasu na obowiązki domowe niż mężczyźni (w tym na opiekę nad dziećmi, osobami starszymi i osobami niepełnosprawnymi oraz na prace domowe); mając na uwadze, że wskaźnik bezrobocia kobiet jest zaniżony, ponieważ wiele kobiet nie jest zarejestrowanych jako bezrobotne, co dotyczy w szczególności kobiet zajmujących się tylko prowadzeniem domu i opieką nad dziećmi;
- F. mając na uwadze, że podział obowiązków rodzinnych i domowych między mężczyznami i kobietami jest niezbędnym warunkiem osiągnięcia równości mężczyzn i kobiet; mając na uwadze, że jedna czwarta państw członkowskich nie przewiduje urlopu ojcowskiego;
- G. mając na uwadze, że Rada wciąż jeszcze nie zajęła oficjalnego stanowiska w związku ze stanowiskiem Parlamentu w pierwszym czytaniu z dnia 20 października 2010 r. dotyczącym wniosku w sprawie dyrektywy zmieniającej dyrektywę w sprawie urlopu macierzyńskiego;
1. ubolewa nad tym, że Rada zablokowała dyrektywę w sprawie urlopu macierzyńskiego; wzywa państwa członkowskie do wznowienia negocjacji;
 2. ubolewa nad niestabilnością międzyinstytucjonalną wynikającą z tego, że Rada zaniechała działania, biorąc pod uwagę, że Parlament zakończył pierwsze czytanie, a dyskusje w Radzie zostały przerwane, co wstrzymuje całą procedurę ustawodawczą;
 3. ponownie wyraża wolę przełamania impasu i zwraca się do Komisji, by odegrała rolę „uczciwego pośrednika” i podjęła konstruktywną współpracę ze współustawodawcami w celu zbliżenia stanowisk Parlamentu i Rady, z należytym uwzględnieniem równowagi między instytucjami oraz roli powierzonej jej w Traktatach;
 4. ubolewa nad tym, że Komisja może w ramach realizacji programu REFIT wycofać proponowany przegląd dyrektywy, i apeluje – jeśli ostatecznie miałyby do tego dojść – o inicjatywę ustawodawczą mającą na celu zmianę dyrektywy Rady 92/85/EWG jako bezpośrednią alternatywę, którą należy zainicjować podczas luksemburskiej prezydencji Rady, aby poprawić zdrowie i bezpieczeństwo pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią, co pozwoli stawić czoła wyzwaniom demograficznym, przy jednoczesnym ograniczeniu nierówności między mężczyznami i kobietami;
 5. zwraca uwagę na wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 kwietnia 2015 r. dotyczący prawa Komisji do wycofania projektu (sprawa C-409/13), w którym to wyroku potwierdzono specjalne warunki, jakie musi spełnić Komisja, między innymi musi wypełnić obowiązek przedstawienia Parlamentowi i Radzie powodów wycofania oraz obowiązek przestrzegania określonych w TUE zasad przyznania kompetencji, równowagi instytucjonalnej i lojalnej współpracy;
 6. ponownie wyraża wolę przygotowania osobnej dyrektywy ustanawiającej płatny urlop ojcowski w wymiarze co najmniej dziesięciu dni roboczych oraz propagującej środki, ustawodawcze i nieustawodawcze, umożliwiające mężczyznom, a zwłaszcza ojcom, korzystanie z prawa do godzenia życia prywatnego z życiem zawodowym;
 7. oczekuje na ostateczną ocenę dyrektywy Rady 2010/18/UE w sprawie urlopu rodzicielskiego oraz – biorąc pod uwagę dostępne badania tymczasowe – wzywa do dokonania przeglądu tej dyrektywy, ponieważ nie realizuje ona celu, jakim jest godzenie życia prywatnego i zawodowego, aby zapewnić równowagę między życiem zawodowym a prywatnym obojgu rodzicom, zwłaszcza kobietom, które cierpią na skutek różnic związanych z płcią w zakresie wynagrodzenia, emerytur i ubóstwa;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-